

BSO

BILKENT SENFONİ
ORKESTRASI

Koşulsuz Sevgi
Unconditional Love

Adrien Perruchon şef | conductor

Tamara Stefanovich piano

Konzertmeister Yevgeniy Kostytskyy

23 Kasım November 2019

Cumartesi Saturday, 20.00

Bilkent Konser Salonu Concert Hall

Değerli Dinleyicilerimiz,

Gittikçe artan sayılarla yeni dinleyicilerimizin aramıza katılmasından mutluluk ve gurur duyuyoruz. İzleyicilerimizin beğenilerini içten alkışlarıyla sergilemeleri, bizler için paha biçilmez bir destek.

Konserlerimizde ses ve görüntü kaydı yapılmaktadır. Seslendirilen eserlerin bazıları birkaç bölümden oluşmaktadır. Eserin tümü bittikten sonra alkışlamanız bizlere kolaylık sağlayacaktır. Aynı nedenle konser esnasında cep telefonlarınızı tamamen kapatmanızı ve flaşla fotoğraf çekmemenizi rica ederiz.

Dear Listeners,

We are happy and proud to perform to a growing audience. The applause we receive from the audience is an invaluable expression of appreciation.

All our concerts are audio-visually recorded. Some of the works performed by the artists are composed of several parts. It would be highly convenient, if the listeners hold their applause until the end of the work. For the same reason, we kindly ask our listeners to turn off their cell phones and not to take any photographs with flash during the concert.

bilet.bilkent.edu.tr Gişe | Ticket Office: **(312) 290 1775**
www.bso.bilkent.edu.tr bso@bilkent.edu.tr

Bilkent Üniversitesi

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir. | Cultural and artistic activity of Bilkent University.

Program

P. I. Tchaikovsky

Romeo & Juliet

W. A. Mozart

Piyano Konçertosu No.24, Do minör, KV.491

Concerto for Piano No.24 in C minor, KV.491

1. Allegro
2. Larghetto
3. Allegretto

ara interval

S. Prokofiev

Romeo & Juliet, Op.64

1. Halk Dansı | Folk Dance
2. Sokak Uyanıyor | The Street Awakens
3. Genç Kız Juliet | Juliet as a Young Girl
4. Montagues & Capulets
5. Maskeler | Masks
6. Menuet
7. Şövalyelerin Dansı | Dance of the Knights
8. Romeo & Juliet
9. Tybalt'ın Ölümü | Death of Tybalt
10. Rahip Laurence | Friar Laurence
11. Dans | Dance
12. Ayrılıştan Önce Romeo ve Juliet
Romeo at Juliet's before Parting
13. Romeo, Juliet'in Mezarında | Romeo at the Grave of Juliet
14. Juliet'in Ölümü | Death of Juliet

Zorunlu durumlarda program değişikliği yapılabilir.

Programs may be subject to changes due to reasons beyond our control.

Adrien Perruchon şef conductor

Fransız şef Adrien Perruchon, Paris'teki l'Auditorium de la Maison de la Radio'da Fransız Radyosu Filarmoni Orkestrasıyla olağanüstü performansının ardından, yönetimiyle müzisyen dostlarının sıra dışı müzikal sonuçlar almalarını sağlama konusunda dikkate değer bir yeteneğe sahip olduğunu kuşkuyla yer bırakmayacak bir şekilde gözler önüne serdi. Bu performansının ardından Perruchon, Los Angeles Filarmoni Orkestrası, L'Opéra Orchestre National de Montpellier, Orchestre National de Lorraine, Orchestre de l'Opéra Nice Côte d'Azur, Lozan Oda Orkestrası, Lüksemburg Filarmoni, WDR Funkhausorchester, NDR Radiophilharmonie Hannover, Tokyo Filarmoni ve Mozarteum Salzburg gibi pek çok orkestrayla çalıştı. Viyana'nın ünlü konser salonu Musikverein'daki ilk performansında Viyana Senfoni Orkestrasını yöneten şef, kemancı Hilary Hahn ile geniş çaplı bir Almanya turnesi gerçekleştirdi. Perruchon ayrıca Pierre-Laurent Aimard, Jean-Efflam Bavouzet, Gautier Capuçon, Augustin Hadelich, Edgar Moreau, Alina Pogostkina ve Jean-Yves Thibaudet gibi solistlerle ortak çalışmalar yaptı.

Adrien Perruchon yakın zamanda Gautier Capuçon ve Paris Oda Orkestrasıyla büyük bir Avrupa turnesine çıktı, Orchestre National de Lyon, Orchestre National d'Île de France, Tapiola Sinfonietta ve Antwerp Senfoni Orkestrasıyla konserler verdi. Debussy'nin *Pelléas et Mélisande* süitinin Alain Altınoğlu tarafından yapılan yeni düzenlemesinin Belçika prömiyerini yöneten şef, Blossom Müzik Festivalinde Cleveland Orkestrasıyla sahneye çıktı. 2019-20 sezonunda Londra'daki Cadogan Salonunda solist Paul Merkelo ile konser verecek, Ulster Orkestrası, Busan Filarmoniye ve Belçika turnesinde Symfonieorkest Vlaanderen'i yönetecek.

Adrien Perruchon opera sahnesinde, 2018-19 sezonunda Bizet'nin *Carmen* operasının Opéra de Dijon'da Florentine Klepper tarafından sahnelenen yeni bir prodüksiyonunu yönetti. Yakın geçmişte, Opera Köln'de Berlioz'un *Benvenuto Cellini*, Puccini'nin *La Bohème*, Mozart'ın *Don Giovanni* ve Ravel'in *L'Heure Espagnole / L'Enfant et les Sortilèges* prodüksiyonlarında sahneye çıktı. Bu sezon Lyon Operasında Offenbach'ın *Le roi Carotte* operasının Laurent Pelly tarafından sahneye konan prodüksiyonunu yönetecek. Avrupa'da çeşitli festivaller ve operalara

yardımcı olan Perruchon, Paris'te Alain Altınoğlu ile, Don Giovanni operasının Salzburg Festivalinde sahneye konan prodüksiyonu için Viyana Filarmoniyle, Festival d'Aix-en-Provence (*Péleas et Mélisande*) için Esa-Pekka Salonen ile ve Köln Operasında François-Xavier Roth ile birlikte çalıştı.

Perruchon'un Nino Rota'nın arp için yazdığı yapıtlardan oluşan CD'si, 2019'da Warner Classics etiketiyle çıktı. Şefin, Anneleen Lenaerts ve Brüksel Filarmoniyle birlikte kaydettiği albüm, Opus Klassik ödülünü kazandı. Jae-Hyuck ve İskoç Ulusal Kraliyet Orkestrasıyla kaydettiği Beethoven ve Liszt'in Birinci Piyano Konçertolarını içeren albümü, 2019 yılında Sony Classical etiketiyle yayımlandı.

1983 yılında doğan Adrien Perruchon müzik eğitimine piyanoyla başladıktan sonra kariyerine fagot ve perküsyonla devam etti. 2003'te Myung-Whun Chung tarafından Fransız Radyo Filarmoni Orkestrasına ve daha sonra Seul Filarmoni Orkestrasına birinci timpanist olarak atandı, 2016 yılına kadar her iki orkestrayla çalışmalarını sürdürdü. Perruchon, 2015-17 yıllarında Los Angeles Filarmoni Orkestrasında konuk şef olarak görev yaptı.

Following his extraordinary debut with the Orchestre Philharmonique de Radio France at Paris's l'Auditorium de la Maison de la Radio, Frenchman Adrien Perruchon left no doubt that he is a major talent with the ability to lead his fellow musicians to achieve extraordinary musical results. Perruchon has since worked with such orchestras as the Los Angeles Philharmonic Orchestra, L'Opéra Orchestre National de Montpellier, Orchestre National de Lorraine, Orchestre de l'Opéra Nice Côte d'Azur, Orchestre de Chambre de Lausanne, Orchestre Philharmonique de Luxembourg, WDR Funkhausorchester, NDR Radiophilharmonie Hannover, Tokyo Philharmonic, Mozarteum Salzburg, besides the Wiener Symphoniker for his debut at Vienna's prestigious Musikverein, as well as on tour throughout Germany with violinist Hilary Hahn. He has also enjoyed collaborations with soloists such as Pierre-Laurent Aimard, Jean-Efflam Bavouzet, Gautier Capuçon, Augustin Hadelich, Edgar Moreau, Alina Pogostkina and Jean-Yves Thibaudet.

Recent highlights include a major European tour with Gautier Capuçon and the Orchestre de Chambre de Paris, as well as debuts with the Orchestre National de Lyon, Orchestre National d'Île de France, Tapiola Sinfonietta and

Antwerp Symphony Orchestra, conducting the Belgian premiere of a new arrangement of Debussy's Pelléas et Mélisande Suite arranged by Alain Altinoglu, as well as further afield with the Cleveland Orchestra at the Blossom Music Festival. In the 2019-20 season, Perruchon will give his debut in London at Cadogan Hall with soloist Paul Merkelo, as well as debuts with the Ulster Orchestra and Busan Philharmonic. He returns to the Bilkent Symphony Orchestra, and the Symfonieorkest Vlaanderen on an extensive tour of Belgium.

In the opera pit, in the 2018-19 season Perruchon led a new Florentine Klepper production of Bizet's Carmen at Opéra de Dijon. Past opera highlights include conducting performances of Benvenuto Cellini (Berlioz), La Bohème (Puccini), Don Giovanni (Mozart) and the L'Heure Espagnole / L'Enfant et les Sortilèges (Ravel) double bill productions at Oper Köln. This season, he will conduct a Laurent Pelly production of Offenbach's Le roi Carotte at Opéra de Lyon. Perruchon has also assisted at various European festivals and opera houses including Alain Altinoglu in Paris and for the Salzburg Festival production of Don Giovanni with the Wiener Philharmoniker, Esa-Pekka Salonen at Festival d'Aix-en-Provence (Pelléas et Mélisande), and François-Xavier Roth at Oper Köln.

Perruchon's discography includes an Opus Klassik winning collaboration with Anneleen Lenaerts and Brussels Philharmonic for a disc of works for Harp by Nino Rota, released on Warner Classics (March 2019). A disc of Beethoven's and Liszt's First Piano Concertos with Jae-Hyuck Cho and the Royal Scottish National Orchestra was also released on Sony Classical (March 2019).

Born in 1983, Adrien Perruchon began his musical training on the piano before moving on to bassoon and percussion later on in his career. Appointed Principal Timpanist with Orchestre Philharmonique de Radio France by Myung-Whun Chung in 2003, and subsequently with Seoul Philharmonic Orchestra, he held both positions until 2016. In the 2015-16 and 2016-17 seasons, Perruchon held the position of Dudamel Conducting Fellow with the Los Angeles Philharmonic Orchestra.

Tamara Stefanovich piyano piano

Geniş bir repertuvarda yaptığı büyüleyici yorumlarla tanınan Tamara Stefanovich, Berlin Filarmoni, Tokyo

Suntory Hall, Londra'da Royal Albert ve Wigmore Salonları gibi dünyanın önde gelen salonlarında konser veriyor. Aralarında La Roque d'Antheron, Salzburger Festspiele, Styriarte Graz ve Bonn Beethovenfest'in de yer aldığı uluslararası festivallere katılan sanatçı, Cleveland, Chicago, Londra, Bamberg Senfoni Orkestraları, Britten Sinfonia, Bremen Deutsche Kammerphilharmonie, Londra Filarmoni, İsveç Oda Orkestrası gibi topluluklarla sahneye çıkıyor.

2018-19 sezonunda, Jonathan Stockhammer yönetimindeki hr-Sinfonieorchester ile Zeynep Gedizlioğlu'nun Piyano Konçertosunun dünya prömiyerini gerçekleştirdi.

Christian Eggen yönetimindeki Stavanger Senfoniyle, Michael Schönwandt yönetimindeki Danimarka Ulusal Senfoni Orkestrasıyla Hans Abrahamsen'in Left, alone yapıtını seslendirdi. Sezon başında Pierre-Laurent Aimard ve Lucerne Festival Orkestrasıyla güçlerini birleştiren Stefanovich, Zimmerman'ın Dialogue yapıtını Lucerne Festivalinde ve Hamburg Elbphilharmonie'de yorumladı. Resitallerinde Stockhausen'in Mantra yapıtını seslendiren ikili, Norveç'te Ultima Festivali, Berlin'de Musikfest ve Londra'da Southbank Center'da sahneye çıktı. Ekim ayında geniş kapsamlı Birleşik Devletler turnesine çıkan ikili, Carnegie Hall, Chicago Senfoni, Berkley CalPerformances ve Chapel Hill'de konserler verdi. Stefanovich, Kıbrıs'ta Pharos Müzik Festivali, Brucknerhaus Linz, SWR Mainz, Barbican ve Auditori Barcelona'da resitaller gerçekleştirdi.

Stefanovich, yakın zamanda Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, MDR Sinfonieorchester Leipzig, WDR Sinfoniesorchester Köln, Avrupa Oda Orkestrası ve Orquestra Sinfônica do Estado de São Paulo ile konserler verdi. Ayrıca Pierre Boulez'in 90. yaş günü için çıktığı geniş kapsamlı Birleşik Devletler turnesindeki performanslarıyla büyük övgü topladı.

Sanatçı, aralarında Vladimir Ashkenazy, Osmo Vänskä ve Susanna Mälkki'nin de bulunduğu şeflerle ve Pierre Boulez, Peter Eötvös ve György Kurtág gibi önemli bestecilerle ortak çalışmalar yaptı. Londra'da Barbican Center, Köln Filarmoni ve Klavier-Festival Ruhr'da düzenli olarak eğitim çalışmaları gerçekleştiren sanatçının yenilikçi projeleri arasında Boulez'nin Notations yapıtının

www.explorescore.org adresinde çevrimiçi ve etkileşimli olarak yapılan pedagojik çözümlenmeleri yer alıyor. Stefanovich ayrıca Portland Uluslararası Piyano Serisinde yeni başlatılan "The Clearing" festivalinin kurucuları arasında bulunuyor ve festivalin küratörlüğünü yapıyor.

Stefanovich'in diskografisinde Pierre-Laurent Aimard, Pierre Boulez ve Londra Senfoni Orkestrasıyla birlikte Deutsche Grammophon için kaydettiği ve Grammy ödülüne aday gösterilen, Bartók'un İki Piyano, Perküsyon ve Orkestra için Konçertosunun kaydı yer alıyor. Sanatçı, AVI ve Harmonia Mundi etiketleri için de Thomas Larcher'in yeni solo piyano yapıtlarının kayıtlarını yaptı. Köln WDR Senfoni ile Hans Abrahamsen'in Piyano Konçertosu ve 10 Etüdünü; Asko|Schönberg Ensemble ve Reinbert de Leeuw/Jean-Guihen Queyras ile Kurtág'ın topluluk için yazdığı tüm yapıtlarını kaydetti. Albüm, The Guardian'da beş yıldız aldı.

Known for captivating interpretations of a wide repertoire, Tamara Stefanovich performs at the world's major concert venues including Berlin Philharmonie, Suntory Hall Tokyo and London's Royal Albert and Wigmore Halls. She features in international festivals such as La Roque d'Antheron, Salzburger Festspiele, Styriarte Graz and Beethovenfest Bonn. Stefanovich has appeared with orchestras including the Cleveland and Chicago Symphonies, London Symphony and London Philharmonic orchestras, Bamberger Symphoniker, Britten Sinfonia, Deutsche Kammerphilharmonie Bremen and Swedish Chamber Orchestra.

The 2018-19 season saw Tamara Stefanovich debut with the hr-Sinfonieorchester under Jonathan Stockhammer, giving the world premiere of Zeynep Gedizlioglu's new piano concerto. She returns to Stavanger Symphony Orchestra under Christian Eggen and the Danish National Symphony Orchestra under Michael Schönwandt for performances of Hans Abrahamsen's Left, alone. For the start of the season she joins forces with Pierre-Laurent Aimard and the Lucerne Festival Orchestra for performances of Zimmerman's Dialogue at Lucerne Festival and Hamburg's Elbphilharmonie. Recitals with Stockhausen's Mantra lead the duo to Ultima Festival Norway, Musikfest Berlin and London's Southbank Center. In October the duo embarks on an extensive US tour with concerts at New York's Carnegie Hall, Chicago Symphony, at CalPerformances Berkley and in Chapel Hill. Further recitals see Tamara perform at Pharos Music Festival Cyprus, Brucknerhaus Linz, SWR Mainz, the Barbican and Auditori Barcelona.

Recent engagements have included performances with the Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, MDR

Sinfonieorchester Leipzig, WDR Sinfoniesorchester Köln, Chamber Orchestra of Europe and Orquestra Sinfônica do Estado de São Paulo. She also made an extensive US recital tour marking the 90th birthday of Pierre Boulez garnering exultant reviews.

Tamara Stefanovich has collaborated with conductors such as Vladimir Ashkenazy, Osmo Vänskä and Susanna Mälkki, as well as leading composers including Pierre Boulez, Peter Eötvös and György Kurtág. She regularly leads educational projects at London's Barbican Centre, Kölner Philharmonie and at Klavier-Festival Ruhr such as the innovative online project of interactive pedagogical analyses Boulez' Notations: www.explorescore.org. Tamara is cofounder and curator of a newly created festival "The Clearing" at Portland International Piano Series.

Her discography includes the Grammy-nominated recording of Bartók's Concerto for Two Pianos, Percussion and Orchestra with Pierre-Laurent Aimard, Pierre Boulez and the London Symphony Orchestra for Deutsche Grammophon. Stefanovich has also recorded for the AVI and Harmonia Mundi labels new piano solo works by Thomas Larcher. Her latest recording of Hans Abrahamsen's Concerto for Piano and Orchestra, and 10 studies for piano with WDR Symphonieorchester Köln was released by Winter & Winter. She has recorded Quasi una fantasia and the Double concerto with Asko|Schönberg Ensemble and Reinbert de Leeuw/Jean-Guihen Queyras for ECM's complete recording of Kurtág's works for ensemble. The recording has just been released and has received a five star review in The Guardian.

Piotr Ilyich TCHAIKOVSKY (1840-1893)

Romeo & Juliet

Tchaikovsky, Romeo ve Juliet uvertürünü Balakirev'in önerisi üzerine yazmış, Shakespeare'in ünlü piyesinde anlatılan fırtınalı ve hüzünlü aşk hikâyesinin farklı aşamalarını müzik aracılığı ile başarıyla aktarmıştır. Tchaikovsky bu ilk başarıyatında sözcüklerin kullanılmadığı bir müzikal dünyada kusursuz bir anlatım derinliği yakalamayı bilmişti. Tchaikovsky'nin müziği, özellikle senfonileri, bu derinlik sayesinde Shakespeare'de rastlanan dramatik gerçeklikle özdeşleştirilir. Bestecinin bu başarısında yapı ve renk

üzerindeki hâkimiyeti kadar, melodik zenginliği de başrol oynar. Psikolojik aktarımlardaki sahiciliği sağlayan en büyük etmenlerden biri ezgilerdeki çok boyutluluk ve çeşitliliğidir.

Tchaikovsky wrote Romeo and Juliet Overture at the suggestion of Balakirev and successfully used music to narrate the various stages of the tumultuous and poignant love story Shakespeare wrote. In this first masterpiece of his, Tchaikovsky was able to reach a perfect depth of expression in the musical world without words. This depth led to the identification of Tchaikovsky's music, and his symphonies in particular, with the dramatic reality found in Shakespeare. This achievement of the composer's can be attributed to both his mastery over structure and color, and melodic richness. Among the major factors that contribute to the authenticity of psychological narrations is the multi-dimensionality and variety of melodies.

Wolfgang Amadeus MOZART (1756–1791)

Piyano Konçertosu No.24, Do minör, KV.491
Concerto for Piano No.24 in C minor, KV.491

Mozart konçertolarının tam olarak içeriğini kavrayabilmek için bu türün form dışında senfoni gibi türlerden ayrılan temel özelliklerini iyi anlamak gerekmektedir. 19. yüzyıla kadar, yalnızca enstrümantal eserlerden oluşmuş konser programlarını bulmak mümkün değildi. Genellikle bir senfoni ile açılan programlar, sevilen opera aryaalarından seçmeler ve konçertolardan oluşurdu. Bu yüzden konçertoların içeriği aryaaların karakterlerinden oldukça etkilenirdi. Özellikle Mozart'ın durumunda olduğu gibi bestecinin aynı zamanda solist olarak sahnede yer aldığı eserler anlatım olarak dramatik özellikler gösteriyordu. Tıpkı bir aryada duygularını seyirciye aktaran bir opera kahramanı gibi, besteci de sahnede piyanosu aracılığı ile dinleyicilere kendi iç dünyasını sunuyordu. Bu yüzden Mozart'ın bu dönemde yazdığı piyano konçertolarının Beethoven'in dışı vurumcu, romantik yanını etkilediği, dolayısı ile 19. yüzyıl romantizmini biçimlendirdiği söylenebilir. Bu eserlerin en çarpıcı olanlarından biri sanatçının 1786 yılında yazdığı Do minör konçertodur (KV.491).

1786 yılı Mozart için başarılarla dolu olduğu kadar, 1791 yılındaki ölümüne kadar geçen karanlık dönemin de

başlangıcıdır. Do minör konçerto, La majör konçertoyla (KV.488) birlikte Mart ayında bestelenmiş, Nisan ayındaki konser sezonunda seslendirilmiştir. Mayıs ayında ise besteciye büyük başarı getiren Le Nozze di Figaro operası sahnelenmiştir. Beaumarchais'in daha önce yasaklanan tiyatro eseri üzerine kurulan bu esere, belki de Aydınlanmacı ve özgürlükçü olarak bilinen imparatorun imajına zarar gelmemesi için, izin verilmiş ancak dinleyicilerin yüksek tezahüratını engelleyebilmek için bis yapılması yasaklanmış, eser dört gösterimden sonra Viyana sahnelerinden kaldırılmıştı. Bu durum çok büyük ihtimalle Mozart'ı şaşırtmamıştı. Kariyeri boyunca Avrupa'nın pek çok değişik şehrinde aristokrasinin benzer tavırlarıyla defalarca yüz yüze gelmişti. Aynı dönemde Viyana'nın dışında bir iş bulabilmek için girişimlerde bulunmuştu, ancak bir taraftan da çok sevdiği bu şehri bırakmak istemiyordu. Bu çelişkinin La majör ve Do minör konçertoların birbirlerine zıt karakterlerinde ortaya çıktığı düşünülebilir. La majör konçertoda ne kadar yaşama bağlı, sevecen, umut dolu bir anlatım varsa, do minör konçertonun geneline aynı ölçüde karamsarlık hakimdir.

Eserin ilk dikkat çekici yanı tonalitesidir. Do minör, Mozart'ın yaşadığı çağda çok karanlık olduğu gerekçesiyle az tercih edilen bir tondur. Do minör daha sonra Beethoven tarafından fırtınalı iç hesaplaşmalarını betimlemek için ilk başvurulacak renklerden biri olacaktır. Eserin ilk bölümünün genel olarak Sturm und Drang (fırtına ve stres) stilinde olduğu söylenebilir. Goethe'nin gençliğinde önderliğini yaptığı bir edebiyat akımı olarak başlayan bu stil, müzikte de minör tonlarda ve fırtınalı anlatımlarda kullanılmıştır. Ancak ilk temanın karanlık karakteri ve sıkça kullanılan Fransız stilineki ritimleri Gluck operalarının koro bölümlerini çağırıştır. Aynı zamanda bu temanın geniş aralıklar içeren kromatik yapısı Bach'ın bazı org eserlerinin bas hatlarını anımsatır. Bölümün tüm bu etkileri ustalıklı bir biçimde bünyesinde kaynaştıran derinlikli yapısı sturm und drang stilini aşan bir niteliktedir.

Bu eserin en önemli özelliklerinden biri de tahta üflemelilerin oldukça yenilikçi bir yapıda ele alınmasıdır. İlk bölümde üflemeli çalgılar, piyano ve yaylılar, symphonie concertante anlayışı içerisinde, zaman zaman üç ayrı solist gibi ele alınmıştır. Orkestranın do minör içerisinde kalarak seslendirdiği birinci serim (first exposition) bölümünün ardından, piyanonun girişi

ile birlikte ikinci serim bölümü başlar. Bu bölümde yaylılar sturm und drang karakterini devam ettirmek istese de, piyano ve nefesliler Mi bemol majöre doğru ilerlerken daha sakin, daha umut dolu ifadelerle ortamı yumuşatırlar. Eser bu tür iç çatışmalarla yeniden serim bölümüne doğru ilerler. Bu son bölümde baskın çıkan karamsarlık olur. Kadenzaya girilirken tüm orkestra ve solist bu duygu ile birleşirler.

İkinci bölümde Mozart'ın tahta üflemelilere getirdiği yenilikçi düşünceler net bir biçimde yansıtılır. Çeşitlemelerle genişletilmiş bir rondo formunda olan bu bölümde özellikle obua ve klarnetin tınısal farklılıkları üzerinde durulur ve bu farklılığın meydana getirdiği renkler ustalıkla işlenir. Fırtınalar ve iç çatışmalarla dolu birinci bölümün ardından bu bölüm, ruhani bir durum değerlendirmesi gibidir. Final bölümü dönemin Fransız Devrimine doğru ilerleyen ortamını yansıtan bir Fransız marşı benzeri tema üzerine yapılan çeşitlemelerden ibarettir. İlk çeşitlemelerin ciddiyetinin ardından gelen La bemol majör çeşitleme çocuksu havası ile karşıtlık yaratılır. Son çeşitleme ise bir jig dansını hatırlatır. Jiglerin final bölümü olarak kullanılmaları baroktan süregelen bir gelenektir; ancak, Mozart'ın dansı kromatik yapısıyla giderek bir grotesk ölüm marşına dönüşür. Bu bölüm bu özelliği ile Berlioz, Liszt ve hatta Mahler gibi bestecileri öncellemektedir.

To have a full grasp of the content of Mozart's concertos, it is necessary to know the fundamental characteristics of this genre, other than form, that distinguish it from genres like symphony. Until the 19th century, it was not possible to see concert programs that involved instrumental works only. The programs that usually started with a symphony consisted of selected arias from popular operas and concertos. Consequently, the content of concertos was influenced by the characteristics of arias. In this respect, it can be asserted that the piano concertos Mozart wrote in this period influenced the expressionist and romantic side of Beethoven and consequently shaped 19th century romanticism. One of the most dramatic among these concertos is his concerto in C minor written in 1786 (KV.491).

Although 1786 was full of accomplishments for Mozart, it was also the beginning of the dark period to continue until his death in 1791. The concerto in C minor was

composed in March, together with the concerto in A major, and performed in April. May saw the staging of *Le Nozze di Figaro* opera which earned the artist great success. The staging of the opera, which was based on a vetoed drama work by Beaumarchais, was allowed maybe for the sole purpose of protecting the image of the emperor who was known to be libertarian and pro-Enlightenment. However, the musicians were forbidden to play an encore lest the performance would draw very loud applause, and the staging of the work in Vienna was discontinued after four performances.

This must not have surprised Mozart, as he witnessed similar attitudes from the aristocracy numerous times in a variety of European cities over his career. In this period, the artist made efforts to find employment outside Vienna, but at the same time he did not want to leave this beloved city. The opposite characters of the concertos in A major and C minor can be interpreted as a manifestation of this dilemma. To the extent that the concerto in A major is lively, endearing and hopeful, the concerto in C minor is dominated by pessimism.

The first movement of the work can be said to have the *Sturm und Drang* (Storm and Stress) style. Launched as a literary movement that was led by Goethe in his youth, this style was used in music especially in minor tones and turbulent narratives. The dark nature and the commonly used French-style rhythms of the first theme are reminiscent of the choral parts of Gluck's operas. Besides, the chromatic structure of this theme with its wide intervals reminds the basses in several works of Bach written for the organ. The deep structure of the work harboring all these effects in a skillful manner has a quality that exceeds the style of *Sturm und Drang*.

One of the major characteristics of this work is the quite novel treatment of woodwinds. Wind instruments, piano and strings were occasionally treated as three different soloists in the first movement, in the manner of a *symphonie concertante*. Following the first exposition which the orchestra performed in C minor, the second exposition starts with the introduction of the piano. While the strings maintain the *sturm und drang* character in this part, the piano and wind instruments reduce the tension through calmer and more hopeful expressions, as they proceed to E flat major. Through these inner conflicts, the work moves forward towards the exposition again. This last part is dominated by pessimism. As the

cadenza approaches, the entire orchestra and the soloist unite in this feeling.

The second movement clearly reflects Mozart's innovative use of woodwinds. Having the form of a rondo expanded through variations, this movement emphasizes the timbre differences between the oboe and clarinet in particular, and the colors arising from these differences are processed skillfully. Following the first movement marked with storms and inner conflict, this second movement is like a spiritual evaluation of the situation. The final movement consists of variations on a theme resembling a French march, reflecting the series of developments leading to the French Revolution. The childlike mood of the variation in A flat major following the serious variations in the beginning creates a contradiction. The last variation is reminiscent of a jig dance. Use of jigs in the finale is a tradition dating back to the baroque period; however, Mozart's dance with its chromatic structure turns into a grotesque funeral march. As such, this movement is a herald of composers like Berlioz, Liszt, and even Mahler.

Sergey PROKOFIEV (1891-1953)

Romeo & Juliet

Bir tarım uzmanının oğlu olarak ekonomik ve kültürel açıdan iyi Őartlarda yetiŐen besteci, çok küçük yaŐlardan itibaren besteler yapmaya baŐlamıŐ, 11 yaŐında aldığı bestecilik derslerinin ardından 1904 yılında St. Petersburg Konservatuvarına kabul edilmiŐti. Dönemin Rusya'da yaygınlaŐan radikal modernist akımlarından da etkilenen genç besteci, konservatuvarın Rimsky-Korsakov, Glazunov gibi hocalarını geri kafalı buluyor, bu yüzden çatıŐmalar yaŐıyordu. Bu sebepten ötürü 1909 yılında bestecilik bölümünü vasat bir derece ile bitirdi. Ancak daha sonra öğrenimini devam ettirdiği piyano bölümünden 1914 yılında en büyük derece olan Rubinstein dl ile mezun oldu. 1916-17 yıllarında bestelediği, "Klasik Senfoni" olarak bilinen birinci senfonisi ile önemli bir başarı kazandı. 1917 Devriminin ardından ülkesini terk ederek önce New York, daha sonra Paris'te yaŐadı.

1936 yılında Rusya'ya dönmeye karar verdi. Müziđinde önemli yer tutan yenilikçi zelliklerin Sovyetler Birliđi yönetimiyle, özellikle Stalin döneminin baskıcı tutumuyla atıŐacađının farkındaydı. Paris'te bulunduğu dönemde

Ballet Rus'un yöneticisi Diaghilev ile yaptığı işbirlikleri kapsamında yazdığı balelerin başarısı sonucunda, Bolşoy Balesi tarafından Romeo ve Juliet'i bestelemesi için sipariş aldı. Bu balenin besteciye en önemli uluslararası başarılarından birini getirmesi ve eserin Bolşoy için neredeyse bir amblem eser haline gelmesi Prokofiev'in Rusya'ya dönüş kararında etkili olmuş olabilir.

Shakespeare'in iki düşman aileden gelen iki sevgilinin trajik öyküsünü anlattığı ölümsüz tiyatro piyesi üzerine yazılmış bu balenin daha sonraları orkestra sütünleri yapılmıştır.

Born to an agronomist father, Sergei Prokofiev was raised under favorable economic and cultural conditions. He started composing at a very early age and received composing lessons when he was 11. In 1904, he was admitted to the St. Petersburg Conservatory. However, as a young composer influenced by the radical modernist movement of the time which was spreading in Russia, he found some of his professors like Korsakov and Glazunov parochial and had conflicts at the Conservatory. Therefore, he graduated from the composing department with a mediocre degree in 1909. However, he continued his education at the piano department and received the Rubinstein Award, the highest award granted in 1914. Prokofiev achieved significant success with his first symphony, known as the Classical Symphony, composed from 1916 to 1917. After the 1917 Revolution, he left his country and settled first in New York and then in Paris.

In 1936, Prokofiev decided to return to Russia. He was well aware that the innovative features of his music would contravene the Soviet Union administration, particularly the oppressive attitude of the Stalin period. Upon the success of the ballets he wrote during his Paris period for Ballets Russes as part of his agreement with its director Diaghilev, the Bolshoi Ballet in Moscow commissioned him to compose Romeo and Juliet. His decision to go back to Russia might have been influenced by both the unprecedented international success this work brought to him and the fact that the work became an insignia of the Bolshoi Ballet.

The ballet written on the immortal play where Shakespeare tells the tragic story of two lovers from feuding families was reused later to extract suites for the orchestra.

Dr. Onur Türkmen

Bilkent Senfoni Orkestrası

Bilkent Symphony Orchestra

1. Keman | 1st Violin

Yevgeniy Kostyrytskiy, *konzertmeister*

Irina Nikotina, *konzertmeister asst.*

Bahar Kutay

Refik Zamanalıoğlu

Adilhoca Aziz

Vseslava Öztürk

Süreyya Defne

Davut Aliyev

Elena Postnova

Hüseyinali Hüseyinaliyev *

Dirimcan Ceseroğlu *

2. Keman | 2nd Violin

Feruza Abdullayeva, *grup şefi | principal*

Eren Kuştan, *grup şefi yrd. | principal asst.*

Elena Rihsi

Marina Agapova

Adelya Ateşoğlu

Nil Cetiz

İskender Okeev

Nazik Rahmedova

Hazal Dönmezer *

Sabina Alikperova *

Viyola | Viola

Cavid Cafer, *grup şefi | principal*

Yukiyo Hirano, *grup şefi yrd. | principal asst.*

Sema Hakioğlu

Uluğbek Rihsi

Ece Akyol

Svetlana Simolin

Elif Kuştan

Emre Coşkun Akman

Elena Gnezdilova

İrşad Mehmet

Viyolonsel | Violoncello

Hayreddin Hoca, *grup şefi | principal*

Serdar Rasul

Artur Rahmatulla

Adil Babacan

Yiğit Ülgen

Verda Çavuşoğlu

Salim Gayıblı

Kontrbas | Double Bass

Sergey Margulis, *grup şefi | principal*

Dritan Gani

Zurab Tsitsuashvili

Burak Noyan

Şalva Gagua

Flüt | Flute

Albena Sezer, *grup şefi | principal*

Zita Zemleni

Ebru Aykal

Obua | Oboe

Selçuk Akyol, *grup şefi | principal*

Violetta Lupu

Viktoriya Tokdemir

Klarnet | Clarinet

Nusret İspir, *grup şefi | principal*

Selen Özyıldırım

Leonid Volkov

Saksafon | Saxophone

Fethi Günçer *

Fagot | Bassoon

Ozan Evruk, *grup şefi | principal*

Zeynep Bilgesu Bozkaplan

Berkay Okay *

Korno | Horn

Mustafa Kaplan, *grup şefi | principal*

Hasan Erim Hacat

Hüseyin Uçar *

Begüm Önder *

Trompet | Trumpet

Julian Lupu, *grup şefi | principal*

Krasimir Konyarov

Onurcan Çağatay

Trombon | Trombone

Cem Güngör, *grup şefi | principal*

Mehmet Ali Baydar

Aleksey Medvedev

Tuba

Noriyoshi Murakami

Vurmalı Çalgılar | Percussion

Aydın Mecid, *grup şefi | principal*

Rahim Namazov *

Ali Can Öztan *

Alper Özgüzel *

Arp | Harp

Ece Yavaş *

Piyano | Piano

Rustam Rahmedov *

* Misafir Sanatçı | Guest Artist